

«Οίκος... ανΤοχής»

εμπνευσμένο από το θεατρικό έργο

του Μανώλη Κορρέ

«Οίκος ευγηρίας

“η ευτυχισμένη δύσις”»

Μαρία Ν Κίτρα

Περίληψη

Στον οίκο ευγηρίας «**Η τελευταία στάση**», όπου ιδιοκτήτης του είναι ο μεγαλοεπιχειρηματίας Κωνσταντίνος Τζαβάρας, άπληστος και γλοιώδης, που μόνο το χρήμα τον ενδιαφέρει, και υπεύθυνη προϊσταμένη η Σίτσα Καββαδία, κακότροπη, αγενής και σκληρή, ζουν – ή καλύτερα – επιβιώνουν κάποιοι ηλικιωμένοι άνθρωποι, που είτε είναι παρατημένοι και ξεχασμένοι από παιδιά και συγγενείς είτε γιατί έχουν κάποιο πρόβλημα υγείας.

Ωστόσο, οι συνθήκες διαβίωσης μέσα στον οίκο δεν είναι και τόσο καλές, για την ακρίβεια είναι άθλιες, και οι τρόφιμοι έχουν παράπονα, ενώ κάποιοι άλλοι, τολμούν να έχουν και απαιτήσεις.

Ένας από αυτούς, ο κυρ-Γιώργης, που δείχνει να είναι και ο πιο επαναστατικός και αντιδραστικός χαρακτήρας στον οίκο, παίρνει τηλέφωνο στα κρυφά ένα μεγάλο τηλεοπτικό κανάλι, για να έρθουν και να δουν τα χάλια τους, καθώς και να αποκαλύψουν τις αλήθειες τους, προκειμένου να φτιάξουν οι συνθήκες και να μάθει ο κόσμος ότι τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται.

Κανείς από το κανάλι, ωστόσο, δε δείχνει έστω και το παραμικρό ενδιαφέρον, εκτός από έναν δημοσιογράφο, τον Νικόλα Παπαδόπουλο, του οποίου η εκπομπή κινδυνεύει να σταματήσει, λόγω εξαιρετικά μικρής θεαματικότητας.

Έτσι, παίρνει την απόφαση να αναλάβει εκείνος το ρεπορτάζ, με την ελπίδα να ανέβει και πάλι η εκπομπή του «*Η δικαιοσύνη ΔΕΝ είναι τυ-*

«Οίκος ... ανΤοχής» - Μαρία Ν Κίτρα

φλή», παίρνοντας μαζί του και την ασκούμενη ρεπόρτερ, που κάνει την πρακτική της στο κανάλι, τη γλυκιά και καλοσυνάτη Ναταλία.

Διανομή ρόλων

7 άντρες – 7 γυναίκες

Άντρες

- Κωνσταντίνος Τζαβάρας – ιδιοκτήτης
- Γιώργης – τρόφιμος
- Λευτέρης – τρόφιμος
- Χρήστος – τρόφιμος
- Νικόλας Παπαδόπουλος-δημ/φος
- Παπά-Λουκάς
- Μήτσος-γιος του Χρήστου

Γυναίκες

- Σίτσα – προϊσταμένη
- Ελένη – νοσηλεύτρια
- Καίτη – καθαρίστρια
- Ναταλία – ρεπόρτερ
- Μαρία - τρόφιμος
- Λίλιαν –νύφη του Χρήστου
- Αλίκη – τρόφιμος

Σκηνικός Χώρος

Ένα φτωχό και λιτό σαλονάκι του οίκου, με παλιά κάπως ξεφτισμένα έπιπλα. Στην άκρη υπάρχει ένα πιάνο και ένα καρεκλάκι. Στην άλλη πλευρά ένα στρογγυλό τραπέζι με κάποιες καρέκλες.

Ψεύτικα, πλαστικά φυτά σε γλάστρες, βαριές μπορντό κουρτίνες στα παράθυρα, ενώ στους τοίχους υπάρχουν κρεμασμένα κάδρα με λουλούδια ή τοπία

Υπάρχει ταμπέλα που γράφει : Οίκος ευημερίας «Η τελευταία στάση».
Έτος ιδρύσεως 1979

Εποχή

Σύγχρονη

Μέρος πρώτο

Σκηνή Πρώτη

Δευτέρα πρωί

1.εισαγωγή

Δευτέρα πρωί. Τα φώτα ανάβουν σταδιακά. Μπαίνει η Καίτη, η καθαρίστρια. Είναι φορτωμένη με σκούπα, φαράσι, σφουγγαρίστρα με κουβά, ξεσκούπανο και απορρυπαντικά. Δείχνει νυσταγμένη και ανόρεκτη. Κοιτάζει γύρω – γύρω. Παρατάει όλα της τα σύνεργα και πάει στον καναπέ. Κάθεται σταυροπόδι και βγάζει από την τσέπη της το κινητό της. Πληκτρολογεί μήνυμα...

Καίτη

Καλημέρα και καλή εβδομάδα στο αγόρι μας το γλυκό... Το αγόρι με ήτα γράφεται;... Καλά, χέσ' το... Αποστολή...

Αφήνει το κινητό στο τραπεζάκι του κινητού. Παίρνει τη σκούπα κι αρχίζει να σκουπίζει βαριεστημένα. Ο,τι σκουπίζει, το βάζει κάτω από τον καναπέ. Πάει πάλι στο κινητό της και βλέπει από πάνω.

Καίτη

Δεν ξύπνησε ακόμη το πουλάκι μου; Γιατί, τι κάναμε χτες; Ξε-
νυχτίσαμε;;;

Αφήνει τη σκούπα, πιάνει το ξεσκούπανο. Κάνει πως ξεσκονίζει. Πάει πάλι στο κινητό της μετά από λίγο. Το παίρνει, κοιτάζει τα μηνύματά της

Καίτη

Διαβάστηκε... Που να σε διαβάσει παπάς, καημένε. Θα απαντήσεις καμιά ώρα, όμως;

Το αφήνει πάνω στο τραπεζάκι νευριασμένα. Πάει στον κουβά και ετοιμάζεται να σφουγγαρίσει. Βλέπει κάτω μπροστά της ένα ευρώ. Το μαζεύει και το κοιτάζει

Καίτη

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται! Αν μας απαντούσε και ο λεγάμενος, θα ήταν ακόμη καλύτερα...

Το βάζει στην τσέπη της καθώς εκείνη τη στιγμή μπαίνει στο χώρο η προϊσταμένη του οίκου, η Σίτσα. Από πίσω της ακολουθεί ένα γεροντάκι, ο κυρ-Χρήστος, κι από πίσω από αυτόν, ο Μήτσος, ο γιος του, που κρατάει μια βαλίτσα κι ένα σακ βουαγιάζ και η γυναίκα του, η Λίλιαν. Η Σίτσα βλέπει την Καίτη και αγριεύει.

Σίτσα [αυστηρά]

Συγγνώμη, ακόμη εδώ είσαι εσύ; Εννέα πήγε η ώρα!

Καίτη [αγχωμένη]

Εεε... όχι, κυρία προϊσταμένη...

Σίτσα

Τι όχι; Δεν είσαι εδώ ή δεν πήγε εννέα η ώρα;

Καίτη

Όχι, όχι...

Σίτσα

Διπλασιάστηκε το όχι. Ακόμη να σφουγγαρίσεις;

Καίτη

Όχι, όχι, έχω σφουγγαρίσει. Απλά, έλεγα να περάσω ένα δεύτερο χέρι.

Σίτσα *[καθώς κοιτάζει το βρώμικο πάτωμα]*

Ναι... γιατί το πρώτο δε φαίνεται να έχει πιάσει. Λοιπόν, μάζεψέ τα από δω, πήγαινε στο γραφείο μου και περίμενέ με. Έχω δυο κουβέντες να σου πω.

Η Καίτη κατεβάζει το κεφάλι

Καίτη

Μάλιστα, κυρία Σίτσα.

Σίτσα

Άντε μπράβο. Έχει έρθει καινούριος πελάτης και περιμένει όρθιος ο καημένος.

Χρήστος *[ντροπαλά]*

Α, δε με πειράζει, κάντε τη δουλειά σας.

Μήτσος

Πατέρα, εσύ μην επεμβαίνεις, σε παρακαλώ.

Καίτη *[καθώς μαζεύει νευριασμένα τα πράγματά της, μουρμουρά]*

Θα καλοπεράσεις κι εσύ, τρομάρα σου...

Σίτσα

Είπες κάτι, Καιτούλα;

Καίτη

Όχι, όχι, κυρία προϊσταμένη. Λέω, τα μαζεύω και φεύγω.

Σίτσα

Α, νόμιζα! Περάστε από δω, παρακαλώ, να σας δείξω τους χώρους σιγά – σιγά *[απευθύνεται στον γιο και στη νύφη του παππού]*

Λίλιαν

Αχ, ναι, να τελειώνουμε καμιά ώρα, όμως, γιατί θα αργήσω στο ραντεβού μου. Δε θα φάμε και όλη μας τη μέρα εδώ.

Η Σίτσα με το ζευγάρι προχωράνε προς τα μέσα για να τους ξεναγήσει. Ο κυρ Χρήστος έχει μείνει πίσω και προσπαθεί να βοηθήσει την Καίτη με τα πράγματα

Καίτη

Καλέ, αφήστε, μη σκύβετε. Τα καταφέρνω και μόνη μου.

Χρήστος

Μη στεναχωριέσαι, κορίτσι μου, και μη δίνεις σημασία.

Καίτη

Καλέ, ούτε στεναχωριέμαι, ούτε και δίνω σημασία. Ο καθένας μπορεί να λέει ό,τι του γουστάρει. Ποσώς και με νοιάζει. Κι αν με απολύσει η Μέδουσα από κει, σκασίλα μου κιόλας. Ευκαιρία να μπω ταμείο ανεργίας. Τα ίδια ψωρολεφτά θα παίρνω, έτσι κι αλλιώς.

Κάνει να φύγει, κουτοσιέκεται λίγο, γυρνάει, και του λέει χαμηλόφωνα

Καίτη

Πρόσεχε μόνο, παππού, γιατί θα σε φάνε εδώ μέσα λάχανο...

Χρήστος *[δεν ακούει πολύ καλά]*

Αχ, κορίτσι μου, δεν τρώω λάχανο, γιατί με πειράζει στο άντερο.

Καίτη

Α, καλά, συνεννόηση σταφιδόψωμο!

Και κάνει να φύγει με ύφος και τουπέ, καθώς η Σίτσα ξεναγεί το ζευγάρι

Σίτσα

Μετά το πρωινό, όλοι μας οι τρόφιμοι περνάνε στο όμορφο και άνετο σαλόνι μας ώστε να συμμετάσχουν σε διάφορες δραστηριότητες, όπως ζωγραφική, πλέξιμο, χαρτοκοπτική, όπου ο υπεύθυνος κύριος...

«Οίκος ... αντοχής» - Μαρία Ν Κίτρα

*Ακούγεται ήχος μηνύματος από το κινητό της Καίτης που το είχε
ξεχάσει στο τραπέζι του σαλονιού*

2. κινητό

Καίτη [*παρατάει τα πράγματα και τρέχει προς τα κει*]

Ο Μπάμπης!

Η Σίτσα γυρίζει το βλέμμα της και την αγριοκοιτάζει

Σίτσα

Ποιος Μπάμπης;;;

Καίτη [*μαζεύεται, καθώς παίρνει το κινητό στα χέρια της*]

Εεεε, Μπάμπη δεν τον λένε τον υπεύθυνο των δραστηριοτήτων;;;

Σίτσα

Αλέξανδρο!

Καίτη [*προσπαθεί να τα μπαλώσει*]

Ααα, ναι, ναι. Μπάμπης νομίζω είναι το χαϊδευτικό του. Λοιπόν,
έφυγα, και με συγχωρείτε. Θα σας περιμένω στο γραφείο σας,
κυρία προϊσταμένη...

*Και φεύγει βιασικά προς την έξοδο, διαβάζοντας με μανία το μή-
νυμα. Η Σίτσα είναι σχεδόν έξαλλη*

Σίτσα

Καίτηηηηηη! Τα πράγματα!

«Οίκος ... αντοχής» - Μαρία Ν Κίτρα

Καίτη *[γυρνάει]*

Αχ, ναι, ναι, έχετε δίκιο.

Παίρνει τα πράγματα χαρούμενη, σιγοτραγουδώντας και πάει να φύγει, καθώς λέει στον κυρ Χρήστο, που ακόμη στέκεται μόνος του στην άκρη

Καίτη

Μου 'στειλε ο Μπάμπης καλημέρα.

Χρήστος *[που δεν ακούει και καλά]*

Καλημέρα και σε σένα, κορίτσι μου, καλημέρα.

Καίτη

Ο,τι να 'ναι, ρε φίλε.

Σκηνή Δεύτερη

Και φεύγει, καθώς εκείνη τη στιγμή μπαίνει φουριόζος ο ιδιοκτήτης του οίκου, ο Κώστας Τζαβάρας, χωρίς να της δώσει καμία σημασία.

Τζαβάρας

Καλημέρα και καλή εβδομάδα! Τι κάνουμε; Πώς είμαστε;

Πλησιάζει τον κυρ Χρήστο και του κάνει μια γερή χειραψία, ταρακουτώντας του ολάκερο

Λίλιαν

Σιγά, καλέ, θα σπάσει ο άνθρωπος και δεν θα ξέρουμε πώς να τον συναρμολογήσουμε!

Μήτσος

Λίλιαν!

Λίλιαν

Σιγά, καλέ, τι Λίλιαν και Λίλιαν!

Ο Τζαβάρας πλησιάζει με υπερβολικά χαρούμενες κινήσεις, η Σίτσα κοιτάζει το ρολόι της, και ο κυρ Χρήστος βγάζει ένα ακουστικό από την τσέπη του και προσπαθεί να το φορέσει

Σίτσα

Αργήσατε, κύριε Τζαβάρα. Είχαμε πει στις εννέα, και είναι ήδη εννέα και είκοσι τρία.

Τζαβάρας

Εχετε δίκιο, κυρία Καββαδία, αλλά είχε κίνηση.

Σίτσα

Απέναντι μένετε, κύριε Τζαβάρα, τι κίνηση λέτε;

Τζαβάρας

Το έντερό μου είχε κίνηση. Αφού σας έχω πει. Έχω σύνδρομο ευερέθιστου εντέρου.

Σίτσα

Κι εγώ σύνδρομο ευερέθιστου νεύρου! Τέλος πάντων. Να σας συστήσω. Από εκεί ο κύριος Χρήστος Κεραμιδάς που μόλις καιρειτίσατε, κι από δω ο γιος του ο Δημήτρης Κεραμιδάς και η σύζυγός του, η κυρία ...

Λίλιαν *[καθώς τείνει το χέρι της με νάζι στον Τζαβάρα]*

Λίλιαν Καραπέτρου. Ηθοποιός του θεάτρου!

Τζαβάρας *[καθώς της φιλάει το χέρι γοητευμένος]*

Ηθοποιός; Έχετε παίξει κάπου;

Λίλιαν

Φυσικά. Στο «λεωφορείο ο πόθος»!

Τζαβάρας *[χωρίς να αφήνει το χέρι της]*

Τι μου λέτε! Και τι κάνατε;

Χρήστος *[που παλεύει ακόμη με το ακουστικό]*

Το λεωφορείο...

Σίτσα *[επεμβαίνει]*

Να προχωρήσουμε λίγο, κύριε Τζαβάρα, για να τακτοποιηθεί και ο άνθρωπος κάποια στιγμή;

Τζαβάρας

Ναι, ναι, φυσικά. Λοιπόν, πώς σας φαίνονται οι χώροι μας;

Μήτσος

Δεν προλάβαμε να δούμε και πολλά, αλλά πιστεύω μια χαρά θα είναι. Λοιπόν, να τον αφήσουμε και να φύγουμε; Έχουμε κάποιες επείγουσες δουλειές να κάνουμε.

Σίτσα

Μα φυσικά. Να περάσετε, όμως, από το λογιστήριο πρώτα, για να πληρώσετε την πρώτη δόση, αν θέλετε.

Μήτσος

Ναι, το έχουμε υπόψη μας. Πού να αφήσουμε τα πράγματα;

Σίτσα

Αφήστε τα εδώ και θα φωνάξω εγώ μια νοσηλεύτρια να τα πάρει και να πάει και τον πατέρα σας στο δωμάτιό του. Λοιπόν, πάμε στο λογιστήριο να πληρώσετε;

Τζαβάρας

Αγαπητοί μας, σας υποσχόμεθα πως ο φίλτατος πατέρας σας βρίσκεται σε πολύ καλά χέρια, και όλο το προσωπικό, αλλά και εμείς οι ίδιοι προσωπικά, θα φροντίσουμε να είναι η παραμονή του εδώ ευχάριστη, δημιουργική και γεμάτη αγάπη.

Σίτσα *[χαμηλόφωνα]*

Ναι, όσο γι' αυτό... Λοιπόν, πάμε;

Μήτσος

Πάτε εσείς και θα έρθουμε σε λίγο. Θέλουμε να χαιρετίσουμε πρώτα τον πατέρα.

Τζαβάρας

Πολύ σωστά. Πολύ σωστά. Πάμε, αγαπητή προϊσταμένη. Ας αφήσουμε τα παιδιά να βιώσουν αυτή τη συγκινητική στιγμή με ταξύ τους.

Σίτσα *[συγχυσμένη]*

Η πολλή κινητικότητα στο έντερο, πείραξε και τον εγκέφαλο, μου φαίνεται. Πάμε. Θα σας περιμένω στο γραφείο μου, για να κατέβουμε μαζί στο λογιστήριο.

Μήτσος

Ναι, ναι, σύμφωνοι.

Τζαβάρας

Τα σέβη μου, αγαπητέ μου. Κυρία μου; *[της φιλάει ξανά το χέρι].*

Καταγοητευμένος!

Λίλιαν *[αυτάρεσκα]*

Ελάτε τώρα. Υπερβολές... Ορεβουάρ, κύριέ μου.

Και καθώς φεύγουν ο Τζαβάρας με την Σίτσα, χωρίς καν να δώσουν σημασία στον παππού που έχει πάει στο πιάνο κι έχει καθίσει στο καρεκλάκι, μιλάνε μεταξύ τους συνωμοτικά

Σίτσα

Οι Κεραμιδάδες, ενημερώνω, έχουν πολλά λεφτά.

Τζαβάρας *[ενθουσιασμένος]*

Που σε λίγο θα γίνουν δικά μας, αγαπητή μου!

Σίτσα

Από το στόμα σας και στου...

Τζαβάρας *[τη διακόπτει]*

Άστο, δεν ταιριάζει.

Και φεύγουν γελώντας και οι δύο

Σκηνή Τρίτη

Ο κυρ Χρήστος αρχίζει και πατάει κάποια πλήκτρα στο πιάνο και ο γιος με τη νύφη του του κοιτάζουν, καθώς είναι πιο μακριά του

Μήτσος

Ζορίζομαι λίγο, Βαγγελιώ, που θα τον αφήσουμε εδώ...

Λίλιαν

Αρχικά, αν με ξαναπείς Βαγγελιώ, θα σου φέρω κάνα βάζο στο κεφάλι. Κατά δεύτερον, τον είχαμε έναν ολόκληρο μήνα στο σπίτι μας και είδες τι έγινε.

Μήτσος

Ναι, δε λέω, έχεις δίκιο...

Λίλιαν

Πάντα έχω δίκιο, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας τώρα. Λοιπόν, άσε τις τύψεις και τις δεύτερες σκέψεις. Μια χαρά θα είναι εδώ. Όλοι οι ηλικιωμένοι θα πρέπει να καταλήγουν σε οίκους ευγηρίας, για να μην επιβαρύνουν ούτε τα παιδιά τους, ούτε και κανέναν άλλον. Και κοίτα, κακομοίρη μου, να τον πείσεις να μας γράψει σύντομα τη μεζονέτα και τα χωράφια, προτού μας τα φάει κάνας άλλος, τ' άκουσες;

Μήτσος

Καλά, καλά, θα το φροντίσω...

Λίλιαν

Έτσι μπράβο. Πήρες τα λεφτά από τη σύνταξή του να πληρώσουμε τη δόση;

Μήτσος

Ναι, στην τσέπη μου τα έχω. Πάμε;

Λίλιαν

Ναι, πάμε, γιατί έχω να πάω και κομμωτήριο.

Μήτσος

Πάλι; Την Παρασκευή είχες πάει.

Λίλιαν *[αυστηρή]*

Και σήμερα έχουμε Δευτέρα. Κουβέντα για τρίχες θα ανοίξουμε τώρα; Έλα, πάμε στον γέρο τώρα.

Μήτσος *[φανερά στεναχωρημένος]*

Μην τον λες έτσι. Πατέρας μου είναι...

Λίλιαν

Αργά το θυμήθηκες... Πατέρα; ... Πατέρα;

Ο Χρήστος δεν ακούει. Είναι βυθισμένος στο πιάνο και στις νότες

Λίλιαν

Τον βλέπεις, ρε Μήτσο, που δε φοράει το κωλοακουστικό που του πήραμε; Χρυσό τον κάναμε για να το φορέσει. Αφού δεν ακούει τίποτα!

Μήτσος

Μην αρπάξεις. Θα το δώσω εγώ σε μια νοσηλεύτρια να του το φορέσει.

Φτάνουν κοντά του

Μήτσος

Πατέρα, εμείς πρέπει να φύγουμε σιγά – σιγά. Έχουμε να πάμε και στο λογιστήριο να πληρώσουμε, και μετά στις δουλειές μας.

Χρήστος *[παραμένει σκυμμένος πάνω από το πιάνο]*

Ναι, ναι, παιδιά μου, να φύγετε. Στο καλό να πάτε.

Λίλιαν *[με προσποιητό ενδιαφέρον]*

Χρειάζεσαι κάτι από μας προτού φύγουμε;

Χρήστος *[γυρνώντας να την κοιτάξει]*

Να ξανάρθετε. Αυτό μόνο...

Μήτσος

Καλά, αυτό εξυπακούεται, πατέρα. Δώσε μου το ακουστικό σου να το δώσω σε μια νοσηλεύτρια να στο φορέσει σωστά.

Χρήστος

Δε χρειάζεται, παιδί μου. Θα το κανονίσω εγώ.

Λίλιαν [*βιαστική*]

Πάμε;;;

Χρήστος

Εεεε; Ναι, ναι, πάμε... Θα σε πάρω τηλέφωνο αύριο, πατέρα, να μου πεις πώς ήταν η πρώτη σου μέρα εδώ, σύμφωνοι;

Χρήστος

Όπως αγαπάς, αγόρι μου. Άμε στο καλό, και η Παναγιά μαζί σας.

Λίλιαν [*μέσα από τα δόντια της*]

Ναι, άλλη δουλειά δεν είχε η Παναγιά... Γεια σου, πατέρα... Θα μας λείψεις...

Μήτσος

Θα τα πούμε αύριο... Καλή συνέχεια...

Και η Λίλιαν τον σπρώχνει να φύγουν σιγά – σιγά, καθώς ο κυρ Χρήστος παίζει ξανά κάποιες νότες στο πιάνο, χωρίς να τους κοιτάξει. Το ζευγάρι προχωράει προς την έξοδο

Μήτσος

Πάντως σε παραδέχομαι. Είσαι μεγάλη ηθοποιός.

Λίλιαν

Καλά, αυτό το ξέρουμε, αλλά πώς σου ήρθε τώρα;

Μήτσος

Τι «θα μας λείψεις, πατέρα» και μαλακίες, του λες του ανθρώπου; Ούτε να τον βλέπεις δε θέλεις.

Λίλιαν [παρεξηγημένη]

Βρε, άι παράτα μας από δω, που θα μας πεις και τι να λέμε. Αι παράτα μας!

Και φεύγει πρώτη. Ο Μήτσος φτάνει στην πόρτα εξόδου, κοντοστέκεται, γυρνάει και κοιτάζει τον πατέρα του που παίζει στο πιάνο

Μήτσος

Α, ρε πατέρα, γαμώ το κέρατό μου, γαμώ...

Και φεύγει λυπημένος και ενοχικός...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων